

Teineteiseta

Nicole'ile, meeletult

148. hooaeg

David Hare

TEINETEISETA

(SKYLIGHT, 1995)

DRAAMA KAHES OSAS

TÕLKIJA KALLE HEIN

LAVASTAJA JÜRI LUMISTE

KUNSTNIK PILLE JÄNES

VIDEOKUNSTNIK GABRIELA LIIVAMÄGI

HELILOOJAD ANN KUUT JA ERVIN TROFIMOV

VALGUSKUNSTNIK TÕNU EIMRA

ETENDUST JUHIB SIIM SAREAL

OSADES:

KYRA HOLLIS MARIA ANNUS

TOM SERGEANT TÕNU OJA (Eesti Draamateater)

EDWARD SERGEANT KARL LAUMETS

ESIETENDUS 7. OKTOOBRI 2017 SADAMATEATRIS

*Fantaasiatega me südant toitsime,
ja kalgiks oli muutund süda sellest roast.*

„Kuldnoka pesa mu aknal”

William Butler Yeats
/tlk Jüri Lumiste/

DAVID HARE OMA KARJÄÄRI ALGUSES

SIR DAVID HARE

- sündis 5. juunil 1947. aastal Inglismaal East Sussexi krahvkonnas Bexhilli linnas.
- pärast Cambridge'i lõpetamist 1968. aastal rajas koos mõttekaaslastega eksperimentaalse teatri-trupi Portable Theatre Company, kus tegutses esialgu lavastajana, aga repertuaaripõua leevendamiseks hakkas ka ise näidendeid kirjutama. Tema esimene lavateos *Slag* esietendus 1970. aastal.
- Aastatel 1970-1971 töötas koosseisulise näitekirjanikuna Royal Court Theatre's, 1973. aastal Nottingham Playhouse teatris, 1975. aastal rajas koos David Aukini ja Max Stafford-Clarkiga Join Stock Theatre Company. 1978. aastast algas Hare'i pikk ja viljakas koostöö Londoni National Theatre'iga, kus on toimunud enamiku tema näidendite maailmaesietendused. Tema debüüdiks NT-s oli näidend *Plenty*, sellele järgnesid *A Map of the World* ja *Pravda* (viimane koostöös Howard Brentoniga).

- Alates 1984.aastast töötab NT koosseisuline lavastajana, on toonud lavale nii omaenda tekste (*Racing Demon, Murmuring Judges, The Absence of War, The Judas Kiss*), aga ka teiste autorite, nii kaasaegsete kui maailmaklassikute (Shakespeare'i „Kuningas Lear”) loomingut.

- Omaette rea tema ligemale neljakümnest näidendist moodustavad klassikaliste näidendite kaasaegsed töötlused (Tšehhovi „Platonov”, „Kajakas” ja „Ivanov”, Schnitzleri „Ringmäng”, Ibseni „Ehitusmeister Solness” jt). Kirjutanud BBC-le ka tele- ja raadionäidendeid.

- 1980ndatel katkestas mõneks ajaks näidendite kirjutamise ja pöördus filmimaailma. 1982. aastal rajas filmikompanii Greenpoint Films. Saavutas suurt edu filmistsenaristina, kirjutades käsikirjad filmidele *Plenty, Wetherby, Starplless, Paris by Night*. Tema enam kui kahekümne filmistsenaariumi hulgas on nii orginaalteosed, omaenda näidendite põhjal valminud filmikäsikirju, aga ka teiste autorite teoste mugandusi. Kõige suurema populaarsuse ongi saavutanud kaks filmi, mis on vändatud Hare'i poolt stsenaariumiks adapteeritud teoste põhjal: „Tunnid” (2002) Michael Cunninghami romaani alusel ning „Ettelugeja” (2008) Bernhard Schlinki romaani alusel. Mõlema nimetatud stsenaariumi eest tõusis Hare ka Oscari nominendiks.

- Hare on töötanud koos esimese suurusjärgu näitlejatega nagu Meryl Streep, Anthony Hopkins, Julianne Moore, Nicole Kidman, Judy Dench, Vanessa Redgrave.

- 1990ndatel jätkas taas näidendite kirjutamist. Tema värskemate teatritekstide hulka kuuluvad *Via Dolorosa, My zinc Bed, The Permanent Way, The Power of Yes*.

- David Hare'i dramaturgiat iseloomustab ühelt poolt „vana hea” psühholoogilise draama, sidusa loo ja usutavate mitmeplaani karakterite oskuslik komponeerimine, teisalt ka terav sotsiaalne tundlikkus ja Briti ühiskonnas akuutsete sise- ja välispoliitiliste probleemide avamine. Nii on tema näidendites leidnud kajastamist Briti sõjaväe sissetung Iraaki, Briti raudtee privatiseerimine, finantskriis.

- 22. oktoobril 1998. aastal omistas Suurbritannia kuninganna Elizabeth II David Hare'le rüütlikeisuse.

- 2005. aastal avaldas Hare kunstist ja poliitikat käsitlevaid loenguid sisaldava kogumiku *Obedience, Struggle and Revolt*.

- David Hare on pälvinud hulgaliselt auhindu, neist olulisemad on Briti Filmi- ja Televisiooniakadeemia auhind (1979), Berliini Filmifestivali Kuldkaru (1983), Laurence Oliver' auhind (1990), Inglise PEN-klubi poolt välja antav Harold Pinteri auhind (2011).

David Hare'i näidend originaalpealkirjaga *Skylight* (otsetõlkes: „Katuseaken”) esietendus Londoni Rahvusteatri 1995. aastal, lavastajaks Richard Eyre, peaosades Michael Gambon ja Lia Williams. Järgmisel aastal võitis näidend Laurence Olivier' Aasta Näidendi preemia ning lavastus liikus samade peosalistega edasi Broadwayle. 1997. aastal pälvis näidend New Yorgi draamakriitikute ühingu parima võõrnäidendi preemia.

Näidendi uuslavastus 2014. aastal Londoni Wyndhami teatris tõi peaosadesse Carey Mulligani ning David Hare'i ühe lemmiknäitleja Bill Nighy. Ka see lavastus liikus edasi Broadwayle. 2015. aastal pälvis Hare'i tekst Tony auhinna parima taaslavastatud näidendi kategoorias.

Näidend kannab pühendust dramaturgi abikaasale, prantslannast moekunstnikule ja skulptorile Nicole Farhile, kellega dramaturg abiellus 1992. aastal.

David Hare'i näidendid Eestis

„Blue Room” (Schnitzleri „Ringmängu” uustootlus), Endla Teater, 2002, lavastaja Raivo Trass

„Amy vaatepunkt”, Tallinna Linnateater, 2011, lav Mladen Kiselov

„Vertikaaltund” („Aitamise aeg”), Eesti Draamateater, 2012, lav Merle Karusoo

Eluhingus, Eesti Draamateater, 2017, lav Aleksander Eelmaa

2012. aastal külastas David Hare koos abikaasaga Eestit ning vaatas siin „Amy vaatepunkti” ja „Vertikaaltunni” etendusi.

DAVID HARE KOOS ABIKAASA NICOLE'IGA

„Puhas armastus”, see armastuse *l'art pour l'art*, on suhteliselt hiljutine ajalooline leiutis, nagu ka „kunst kunsti pärast” - puhas kunstiarastus, millega ta on ajalooliselt ja struktuuriliselt seotud. Puhast armastust kohtab tema peaaegu saavutamatu kujul ilmselt väga harva – siis kõneldakse sellest kui „pöörasest armastusest”. Seetõttu on ta oma olemuselt kergesti haavatav, sest ta on alati seotud äärmuslike nõudmistega, „pöörastustega” (kas pole mitte liiga intensiivne pühendumine „armastusabielule” paljude lahutuste põhjuseks?), ja teda kummitab pidevalt kriisioht, mille võib esile kutsuda egoistliku arvestuse juurde tagasipöördumine või lihtsalt rutiini mõju. Kuid kõigele vaatamata esineb puhast armastust eriti naiste puhul piisavalt sageli selleks, et luua sellest normi või praktilist ideaali, mille poole tasub püüelda nii tema enese kui ka eriliste kogemuste pärast, mida ta pakub. Müstilist aurat, mis puhast armastust eriti kirjanduslikus traditsioonis ümbritseb, saab kõige paremini mõista puhtalt antropoloogilisest vaatepunktist: tunnustuseotsingu ja sellega seonduva domineerimissoovi poolt põhjustatud sümboolse võimuvõitluse katkestustel rajanev üksteise tunnustamine, mille kaudu igaüks tunneb end ära teises, keda ta tunnustab teise endana ja kes ka teda niisugusena tunnustab, lubab oma täiuslikkus kahepoolsuses ületada egoisimi ja altruismi alternatiivi ning isegi subjekti ja objekti eristuse, tipnedes täielikus ühtesulamisest ja üksmeeles, mida sageli kirjeldatakse müstikale lähenevate metafooride abil, kus kaks inimest võivad iseennast kaotamata „end teineteises” kaotada. Armunud subjekt, kes on ennast lahti kiskunud au dialektikale omasest ebastabiilsusest ja ebakindlusest, mille eelduseks on küll võrdsus, kuid on samas alatasa kaasa haaratav domineerivasse ülepakkumisse, võib saavutada tunnustust üksnes teiselt subjektilt, kes ütleb lahti, nagu ta isegi, domineerimiskavatsusest. Armunud subjekt loovutab oma vabaduse vabatahtlikult valitsejale, kes talle enda oma loovutab, mille tagajärjel sulanduvad nad kahekesi kokku igavesti kinnitatud vaba võõrandamise aktis (korrates lõputult ja samas mitte liiasusse langedes lauset „ma armastan sind.”).

Pierre Bourdieu, „Meeste domineerimine”, 2005, tõlkinud Mari Amon

Meeste uurimus õnnest ei ole meile seni õpetanud kuigi palju seesugust, mis ei oleks üldteada. Ka siis, kui jätkame seda küsimusega, miks on inimestel nii raske õnnelikuks saada, ei ole väljavaade midagi uut avastada oluliselt suurem. Me juba vastasime sellele küsimusele, millest meie hädad alguse saavad: looduse ülemvõim, meie oma keha armetus ja nende institutsioonide puudulikkus, mis korraldavad inimeste suhteid üksteisega perekonnas, riigis ja ühiskonnas. Kahe esimese osas on päris kerge otsustele jõuda; oleme sunnitud tunnustama neid kannatuste allikana ja alistuma sellele, mis on möödapääsmatu. Me ei saavuta kunagi täielikku võimu looduse üle, sest olles ise osa sellest, jääb meie organism alati kaduvaks moodustiseks, millele seavad piire kohastumine ja tema enda suutlikkus. Sellel äratundmisel ei ole halvavat mõju; vastupidi, ta annab meie tegevusele suuna. Kui meil ei õnnestu kaotada kõiki kannatusi, siis mõnda ikka, ja mõningaid saab leevendada – selles on meid veennud tuhandete aastate pikkune kogemus. Teisiti suhtume kolmandasse, sotsiaalset päritolu kannatuste allikasse. Seda ei taha me üldse tunnustada, me ei suuda mõista, miks meie enda loodud institutsioonid ei võiks meile kõigile pakkuda rohkem kaitset ja hüvangut. Siiski, kui mõtleme järele, kui halvasti meil on õnnestunud just seda osa kannatustest vältida, tärkab kahtlus, et ka selle taga võib olla osake võitmatust loodusest, sedakorda meie psüühilise loomuse näol.

Sigmund Freud, „Ahistus kultuuris”, 2000, tõlkinud Krista Läänemets

LÄBIKUKKUNUD KAPITALISM TEKIB GLOBAALSET EBAVÕRDSUST

Kapitalismist läbi imbinud maailm peegeldab selles valitsevat sotsiaalset ja majanduslikku ebavõrdsust; vahe rikkaste ja vaeste vahel on enamikes maades alates 1980. aastatest ainult suurenenud. Thomas Piketty raamat „Capital in the Twenty-first Century” väidab, et kui käesolev trend jätkub, näevad inimesed ka sellega kaasnevat kohutavat tagajärge. Erinevad viimastel aastatel toimunud sotsiaalsed ja poliitilised liikumised nagu näiteks Occupy Wall Street on tõestuseks sellest, et üha enam inimesi märkab ühiskonnas valitsevat ebavõrdsust ning püüab sellele jõuliselt vastu astuda.

Prantsuse majandusteadlane Thomas Piketty avaldas hiljuti 700- leheküljelise suurteose “Capital in the Twenty-first Century”, mille pealkiri paljudele ilmselt Karl Marxi teost “Kapital” meenutab. Marxi ennustatud kapitalismi lõpp kunagi kätte ei jõudnudki, kuid Piketty usub, et ka

tänaste majandusteadlaste tavapärased selgitused kapitalismist ei ole piisavalt veenvad, sest erinevalt klassikalistest majandusteadlastest nagu Karl Marx, David Ricardo ja John Stuart Mill ei pööra praegused majandusteadlased piisavalt tähelepanu kapitali kogumisele – säästmisele, investeerimisele ja rikkuse kasvatamisele. Piketty usub, et kapitalism on pime ning ainus viis selle hukatuslikust spiraalst pääseda on määrata progressiivne varamaks.

KAPITALISMI OLEMUS JA AJALUGU

Kapitalism on viimaste sajandite jooksul tekitanud tohutu hüppe inimühiskonna progressis – oleme saavutanud eelnevalt kujutlematud materiaalsed elustandardid ning igasuguse inimpotentsiaali kujutlematu kasvu. Kapitalismi sisemine dünaamika tekitab kasude kõrval aga ka ebakindlust ning seetõttu on kapitalismi kasv alati teatavat vastuseisu näinud. Paljude kapitalistlike ühiskondade poliitiline ja institutsionaalne ajalugu ongi tegelikkuses püüelnud justnimelt selle ebastabiilsuse maandamise poole; vaid 20. sajandi keskepaiku kaasaegse heaoluriigi tekkega on hakanud kapitalism ja demokraatia teatavas harmoonias koos eksisteerima.

Kapitalism on majanduslike ja sotsiaalsete suhete süsteem, milles olulisel kohal on eraomand, teenuste ja kaupade vahetus ning nende teenuste ja kaupade tootmise ning turustamise kontroll läbi turumehhanismide. Kapitalismi mõningad elemendid on inimühiskondades eksisteerinud juba aegade algusest alates, kuid täpsemalt loetakse kapitalismi sünniks 17. ja 18. sajandit, kui mõnedes Euroopa osades ja Põhja-Ameerikas kõik kapitalismi jaoks vajalikud komponendid kokku said. Kui läbi ajaloo olid enamik majapidamisi tarbinud enamasti just asju mida nad ise tootsid ja vastupidi, siis just kapitalismi tulekuga hakkas rahvastik enamikke eluks vajalikke tarbeasju ostma, müües selleks maha enamiku asju, mida nad tootsid.

Turule orienteeritud leibkondade kasvuga ilmnes ka kapitalismi tohutu mõju peaaegu igale inimtegevuse aspektile. Kapitalismile eelnevatel aegadel olid traditsioonilised institutsioonid need, mis allutasid inimesed erinevatele kogukondlikele, poliitilistele ja religioossetele struktuuridele, hoides seega ära suuremad muutused ja progressi. Kapitalismi tulekuga saavutasid üksikisikud suurema kontrolli ja vastutuse oma elude üle, kui nad siiani kordagi olid kogenud – tegemist oli nii vabastava kui ka kohutava muutusega, millega kaasnes nii progress kui ka tagasilangus. Täna on kapitalismi kitsaskohaks tendents, et üha enam varasid on järjest üksikumate inimeste kättes.

KAPITALISM JA EBAVÕRDUS

Majandusteadlaste kapitalismi puudutavad argumendid on kokkuvõtlikult jagunenud kaheks: esimene, Karl Marxist alguse saanud traditsioon usk, et kapitalism leiab kasumi vähenemises oma enesehävitusliku lõpu ning teise äärmuse järgi, mille populariseerijaks oli 1971. aastal Nobeli auhinna võitnud Simon Kuznets, peaks ebavõrdsus majanduste kasvades ja keerukamaks muutudes aina vähenema. Piketty arvates ei ole kumbki neist argumentidest tõendusmaterjalidega kinnitav. Oma teoses näitab ta, et ei ole põhjust uskuda, et kapitalism võiks kunagi ebavõrdsuse probleemi lahendada. Pigem muutub ebavõrdsus postindustriaalses kapitalistlikus maailmas peaaegu igal pool aina hullemaks.

Postindustriaalsed sotsiaalsed trendid on omanud tohutut mõju ka sotsiaalse ebavõrdsuse kasvule. Kui näiteks perekonna sissetulek igal majandusastmel on eelmisega võrreldes kahekordne, siis nende perekondade sissetulekud, kes asuvad karjääriredelil kõrgemal positsioonil peaksid ka kasvama tunduvalt kiiremini kui neist madalamatel ametitel olevatel perekondadel, samas kui majanduslikult madalamal positsioonil olevatel peredel ei ole märgata mingitki majanduslikku kasvu.

Selline süsteem seletab lahti vaesuse olemasolu. Kõik, ka kõige elementaarsemad vajadused nagu näiteks toit on rahuldatavad tarbekaupadega, mida müüakse kasumi eemärgi. Seega, ehkki tehniliselt on kõigil igapäevaselt vajadus teatud koguse toidu järgi, on kapitalistlikus süsteemis tegemist "efektiivse" nõudlusega vaid siis, kui inimene suudab tarbekauba eest tasuda. Taolise olukorra vastus seisneb tootmise organiseerimises. Kapitalistlik süsteem on ebaõiglane ja ebavõrdne, sest selles osaleb väike hulk inimesi, kes kogu tootmist kontrollib. Kuidas saab olla tegemist sissetulekute võrdsusega süsteemis, kus vaid vähemus valvab ja kontrollib omandiõigust asjade üle, mis maailmas valitsevad on: tehased, farmid, miinid ja kontorihooned?

Ebavõrdsus on globaalne nähtus ning Pikettyl näib olevat sellele ka globaalne lahendus: globaalne varade maksustamine kombineerituna kõrgemate maksumääradega suurema sissetulekuga inimestele.

Allikad: The Guardian, The New Yorker, The Atlantic, Foreign Affairs, Socialist Alternative, Occupy Wall Street

Toimetas Hendrik Mere

Lühendatult väljaandest Telegram, 18.04, 2014

Kognitiivne eliit erineb üha enam muust rahvast selle poolest, mida ta sööb, loeb ja kuidas veedab vaba aega. Eliit ei vaata kommertstelevisiooni, märkab harva, mida kirjutatakse ajalehtede tabloididel, ega puutu praktiliselt kokku nendega, kelle IQ on alla 130. Kui traditsioonilises ühiskonnas "vaim" ja "võim", sotsiaalne ja kultuuriline *avant-garde* ühelt poolt ja äriiline konservatiivsus teiselt poolt, tunnetasid ennast vastaspoolustel olevatena, siis nüüd on nende huvid segunemas. Rikaste nimekirja tipus jääb üha väiksemaks neid, kes on saanud oma rikkused tänu siniverelisele päritolule. Üha rohkem on seal noori (juristid, ettevõtjad, eksperdid), kes on jõukaks saanud tänu oma headele ajudele ning kelle sisstulekuid tuleb kirjutada kuuekohaliste arvudega. /---/ Kui ühiskonna intellektuaalne kihistumine veelgi süveneb, siis selle tulemiseks on uus seisustega ühiskond, mis ei erine palju india kastisüsteemist:

* kognitiivne eliit isoleerub üha rohkem muust ühiskonnast;

* kognitiivne eliit sulab kokku jõukate klassiga;

* nende inimeste heaolu, kes asuvad vaimsete võimete jaotuse alumises pooles, hakkab üha halvenema.

Mida selline ühiskonna kihistumine endaga kaasa toob? Kuna alamklassi kasvav asotsiaalsus (kuritegevus, narkomaania, madala IQ-ga vallaslaste sünnitamine) hakkab põhjustama üha suuremaid probleeme, siis üritab kognitiivne eliit lahendada neid probleeme administratiivsete, et mitte ütelda politseilike meetoditega. Vallaslapsed pannakse lastekodudesse; kodutud suletakse hooldusasutustesse; kohtulikult karistatud jäävad pideva valve alla, kuna uus tehnoloogia lubab jälgida iga nende sammu; alamklass tõrjutakse reservaadilaadsetesse linnajagudesse ja sotsiaalhooldus muutub üha tsentraliseeritumaks.

Jüri Allik, Psühholoogia keerukusest, 2009

KARL LAUMETS, MARIA ANNUS JA TÕNU OJA LAVASTUSE PROOVIS
FOTO: GABRIELA LIIVAMÄGI

Teatrijuht Toomas Peterson

Draamajuht Tiit Palu

Muusikajuht Paul Mägi

Balletijuht Mare Tommingas

Lavastusala juht Rait Randoja

Pealavameister Rello Lääts

Lavatehniline ala Raido Kits, Veljo Rüütli,

Aare Kiho, Aigar Kikkas, Jorgen Oras

Dekoratsiooniala Marika Raudam, Mait Sarap, Innari Toome,

Ain Austa, Andres Lindok, Katrin Nigumann, Leenamari Pirn, Terje

Kiho, Sirje Kolpakova, Armin Luik, Aleksander Karzubov,

Indrek Ots, Mart Raja, Tarvo Vassil, Eino Reinapu

Rekvisiidiala Liina Martoja, Ave Liivamägi, Kaie Uustal, Mirka Porassalmi

Jumestusala Anne-Ly Soo, Vikoria Rüster, Margit Lepla

Kostüümiala Ivika Jõesaar, Irina Medvedeva, Ruth Rehme-Rähni, Külli Kukk,

Edith Ütt, Ljubov Guzun, Ivi Vels, Heli Kruuse, Luule Luht, Tia Nuka, Kaire Arujõe,

Valentina Kalvik, Inkeri Orasmaa, Daisy Tiikoja, Elli Nöps, Kertu Lepasaar,

Marit Reinmets, Olga Vilgats, Natalja Malinen, Juta Reben,

Toomas Vihermäe, Malle Värno, Henn Laidvee

Riietusala Raina Varep, Kadri Kangur, Anu Kõiv

Valgustusala Andres Sarv, Jaanus Moor, Madis Fuchs, Raul Telliskivi

Heli- ja videoala Andres Tirmaste, Indrek Asukül, Juho Porila, Andreas Kangur

Kavalehe koostanud Sven Karja, **kujundanud** Katrin Kelpman

Plakati foto Gabriela Liivamägi

Viimseni lihvitud liikumine...

 kinema

Innovation
that excites

UUS NISSAN PULSAR

UUS AUTO, UUS KOGEMUS. TÄIUSLIK KAASLANE.

UUS NISSAN PULSAR

See on nii seest kui väljast dünaamiline auto. Kõige ruumikam salong oma klassis ja palju uuenduslikku varustust teevad perega reisimise väga mugavaks. Vaikne ja kergesti manööverdatav Nissan PULSAR on sinu jaoks nagu loodud.

**NÜÜD EI TASU VÄHEMAGA LEPPIDA.
UUS NISSAN PULSAR PANEB SUL PULSI LÖÖMA.**

BRONEERI PROOVISÕIT JUBA TÄNA!

autospirit

Autospirit Tartu OÜ
Turu 47, Tartu
tel 734 1422
www.autospirit.ee

NISSANI OMANIK, LIITUGE
BOONUSPROGRAMMIGA!

YOU+ NISSAN

KASULIK SULLE JA SINU AUTOLE NISSAN.EE/YOU+

Piltidel on illustreeriv tähendus. Nissan Pulsari keskmine kütusekulu on 3,6 – 5,1 l/100 km, CO₂ emissioon 94 – 119 g/km.

ALTIA
EESTI

Eritähtselt heakalaks

LARSEN

COGNAC

TÕELISE
SEIKLEJA VALIK

PRODUIT DE
FRANCE
www.cognac-larsen.fr

TÄHELEPANU! TEGEMIST ON ALKOHOLIGA. ALKOHOL VÕIB KAHJUSTADA TEIE TERVIST.

Tere tulemast Vanemuise teatrisse!

Uued hooajal 2017/2018

Faust Sweeney Todd

Guugelmugelpunktkomm

Beatrice Teineteiseta

Mees, kes teadis ussisõnu

Naksitrallid Kalevipoeg

Viini veri Kinolina kangelane

Härra Biedermann ja tulesüütajad

Hüljatud Medeia

Rännakud. Maarjamaa laulud

Emakeelne kultuur on hindamatu väärtus.

30. detsembril 2006 asutasime Vanemuise Fondi, et hoida ja toetada Eesti teatrikunsti.
Lubame hea seista fondi käekäigu eest

Olga Aasav, Kalev Kase, Mart Avarmaa, Tartu linn

Vanemuise Fond on loodud teatri töötajate erialase arengu ja koolituse toetuseks.
Fondi on võimalik teha annetusi:

SA Tartu Kultuurkapital / SEB pank 10102052050006 / Sampo Pank 334408570002
Märksõna: VANEMUISE FOND

Vanemuise fond tänab:

Olga Aasavit, Andrus Ansipit, Mart Avarmaad,
Alar Kroodot, Kalev Kaset, Mati Kermast, Eero Timmermanni,
Tartu linna, Vanemuise advendikontserdil annetajaid.

Aasta toetaja

kinema

Aasta toetaja

LARSEN
COGNAC

Ametlik autopartner

NISSAN | **autospirit**

Ametlik hotellipartner Tartus

DORPAT
HOTELL

Ametlik hotellipartner Tartus

LONDON
HOTELL

Ametlik hotellipartner Tallinnas

park inn
Central Tallinn

Tartu
heade mõtete linn

GIGA

KUKU

Postimees

KULTUURIMINISTEERIUM

KULTUURIMINISTEERIUM

AITAN LAPSI

AS GIGA on Vanemuise Sümfooniaorkestri Kassitoome tasuta suvekontserdi peasponsor.

vanemuine.ee